

Op de molen

Dit verhaal gaat over een gierige molenaar, Aleksej Birjoekow. Hij heeft vreselijk veel geld en goud, maar voelt geen warmte of liefde voor andere mensen.

Hij zit lekker in zijn Russische molen tussen al zijn geldzakken in. Dan komt zijn moeder naar hem toe gewandeld. Ze woont in de stad en heeft een heel stuk moeten lopen, voordat ze bij haar gierige zoon is. Ze is al oud en loopt moeizaam. Maar het is een lieve warme vrouw. Ze vertelt hem over zijn broer, Wasili en de familie van zijn broer. Wasili is arm en zijn kinderen hebben honger en ze lopen in vodden (dat zijn vieze oude kleren met scheuren erin). Zo'n armoede... De moeder van Aleksej de molenaar vraagt of hij haar geld wil geven voor Wasili, zijn eigen broer, om hem te helpen.

De molenaar wil helemaal geen geld geven. Hij wil alles voor zichzelf houden. Daarom reageert hij niet, zegt dat hij ervandoor moet. Snel haalt hij zijn paard uit de stal. Zijn moeder loopt met hem mee en drentelt wat om hem heen, kijkt hem in zijn gezicht aan en knippert met haar ogen om niet te huilen.

Als ze begrijpt dat haar gierige zoon haar geen geld wil geven, zucht ze teleurgesteld en zegt zacht: "Tot ziens dan maar..." ze wenst hem nog het beste toe en wil weggaan, maar dan herinnert ze zich dat ze nog een stukje koek voor hem heeft bewaard, terwijl ze zelf honger heeft... Als ze hem het droge stukje koek aanbiedt slaat hij haar hand ruw weg en de koek valt op de grond... Beduusd en erg verdrietig loopt het oude vrouwtje stilletjes de weg op.

Maar dan, alsof zijn hart een beetje wakker wordt, roept Aleksej de molenaar met heel zijn hart: "Mamenjka, oh Mamenjka!" De oude vrouw draait zich hoopvol om en de molenaar grijpt snel in zijn volle portemonnee. "Kijk, hier heb je wat geld!", zegt hij. Hij neemt een handvol bankbiljetten en zilveren munten uit zijn portemonnee. Maar hij vindt het zo moeilijk om geld weg te geven, dat hij zijn hand stevig dichtknijpt. Zo knijpt hij het pakje geld dat hij in zijn hand heeft helemaal in elkaar, hij maakt er een prop van en blijft het in elkaar frommelen. En zo glijden een voor een de bankbiljetten en zilveren en gouden munten door zijn vingers weer terug in zijn portemonnee... Totdat er in zijn hand niets anders overblijft dan een twintigkopekenstuk... De molenaar bekijkt het muntje gierig, betast het tussen zijn vingers, wordt vuurrood en geeft dan met een diepe zucht het ene kleine muntje aan zijn moeder...